Súd:	Krajský súd Prešov
Spisová značka:	19Co/191/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8817207601
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zlata Simková
ECLI:	ECLI:SK:KSPO:2019:8817207601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaty Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanému: D. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, XXX XX Q., o zaplatenie 1.187,10 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 5Csp/149/2017-30 zo dňa 29.01.2018 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a vyslovil, že žalovanému proti žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 1.187,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 06.10.2014 do zaplatenia a žiadal priznať náhradu trov konania. Nárok odvodzoval od Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2014, ktorú so žalovaným uzavrel. Na základe uvedenej zmluvy poskytol žalovanému sumu vo výške 1.210,13 eur, ktorý sa zaviazal ju splatiť s úrokom v 24 mesačných splátkach vo výške 103,70 eur v termínoch dohodnutých v splátkovom kalendári. Keďže žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, žalobca uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná suma predstavuje nesplatenú sumu úveru pôvodne poskytnutého vo výške 1.210,13 eur, z ktorého žalovaný uhradil 23,03 eur. Žalovaný k veci uviedol, že úver splácal pokiaľ bol zamestnaný, po strate zamestnania ho splácať prestal.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 497 Obchodného zákonníka; § 39; § 41; § 46; § 52 ods. 1, 2; § 53 ods. 1 až 3, 5; § 54 ods. 1, 2; § 107 ods. 1, 2; § 451 ods. 1, 2; § 457; § 458 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 2; § 9 ods. 1-2; § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zistil, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2014 žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s úrokmi a poplatkom za poskytnutie úveru v sume 2.488,80 eur. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o RPMN za úver vo výške 70,80 % ročne a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN za úver vo výške 65,64 % ročne. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 57,48 % ročne a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 70,00 % ročne. Podľa kópie doručenky žalovaný prevzal dňa 19.09.2014 zosplatnenie úveru. Z písomného podania žalobcu

zo dňa 08.12.2017 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný uhradil na účet žalobcu platbu v sume 23,03 eur, a to dňa 04.08.2014. Z výpisu z účtu žalobcu bolo zistené, že žalobca žalovanému dňa 16.05.2014 poskytol sumu 1.210,13 eur.

3. Prvoinštančný súd predmetný vzťah medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom posúdil ako vzťah spotrebiteľský, a to s ohľadom na subjekty tohto právneho vzťahu. Aj v prípade spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je neplatná, súd musí poskytnúť spotrebiteľovi potrebnú ochranu, nakoľko všetky ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Je preto potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

4. V danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Ak by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

5. Prvoinštančný súd poukázal aj na tú skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

6. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná. Písomná forma predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere nebola dodržaná v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to pre obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju týkajúceho sa výšky RPMN, keď žalobcom predložený návrh zmluvy o revolvingovom úvere označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, pričom išlo o vopred pripravený formulár žalobcu č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.05.2014, ktorý žalobca prijal dňa 16.05.2014 neobsahoval zhodné údaje o RPMN, čo znamená, že ak tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické (a to bez ohľadu na to o aký údaj sa jedná - v tomto konkrétnom prípade sa jednalo o údaj RPMN), tak v zmysle ust. § 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. Podľa ust.§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Skutočnosť, aby žalovaný prijal takto zmenený návrh zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru však z vykonaného dokazovania nevyplýva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Zákon vyžaduje na platné uzavretie zmluvy písomné prijatie návrhu zmluvy, ako to vyplýva z § 46 ods. 2 veda prvá Občianskeho zákonníka. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o RPMN za úver vo výške 70,80 % ročne a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN za úver vo výške 65,64 % ročne. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 57,48 % ročne a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 70,00 % ročne. Tieto údaje v bodoch 5 a 6 predmetnej zmluvy mali byť totožné a v otázke hodnôt vstupujúcich do výpočtu RPMN nemal byť žiadny rozdiel. Pri schválení úveru sa vyskytol iný údaj, pretože ide o údaj predpokladaný a v bode 6 ide o údaj schválený. Tieto údaje nie sú totožné a nepochybne sú mätúce a zavádzajúce pre priemerného spotrebiteľa, ktorý nemá potrebné odborné znalosti. Ku dňu, kedy malo dôjsť uzavretiu spornej zmluvy vyžadovalo ustanovenie§ 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomnú formu. Nedostatok písomnej formy spôsobuje jej neplatnosť. Údaj o RPMN preto nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalobcu. Žalobcovi nič nebránilo, aby svoj nový návrh (už obsahujúci presnú, nie iba predpokladanú výšku RPMN) na uzavretie zmluvy predostrel žalovanému za účelom písomného vyjadrenia jeho súhlasu s takýmto novým návrhom. Podmienky platného uzavretia zmluvy však takto splnené neboli.

7. V tejto súvislosti poukázal aj na závery rozsudkov Krajského súdu v Prešove, Banskej Bystrici, Žiline, ktoré konkretizoval.

8. V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovolával.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že v predmetnej veci dňa 16.05.2014 žalobca získal nepochybne vedomosť o osobe, ktorá sa bezdôvodne obohatila a že došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko v uvedený deň podpísal formulár žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru.

10. Dvojročná subjektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak v predmetnej veci začala plynúť najneskôr dňa 16.05.2014 a uplynula dňa 16.05.2016. Keďže žalobca podal žalobu na tunajšom súde až dňa 07.09.2017, urobil tak až po uplynutí premlčacej doby. Nárok žalobcu na bezdôvodné obohatenie z neplatnej zmluvy tak súd považoval za premlčaný, preto ho v celom rozsahu zamietol. Zároveň dodal, že nárok na bezdôvodné obohatenie z predmetnej zmluvy je premlčaný aj v trojročnej objektívnej premlčacej dobe v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Suma finančných prostriedkov 1.210,13 eur bola žalovanému poskytnutá dňa 16.05.2014, čo je zrejmé z predloženého výpisu z účtu žalobcu. Právo na vydanie poskytnutého bezdôvodného obohatenia sa tak najneskôr premlčalo po uplynutí troch rokov od kedy k nemu došlo, a to dňa 16.05.2017.

11. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. O trovách konania rozhodol aplikujúc ust. § 251 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP. Skonštatoval, že žalobu zamietol v celom rozsahu, preto žalovanému vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Poukázal na článok 4 a 17 CSP a vychádzal zo skutočností, že žalovaný sa zriekol práva na náhradu trov, preto rozhodol v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí tak, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

13. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal záver súdu prvej inštancie o neuzavretí zmluvy z dôvodu, že nebola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov. Rovnako nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že následkom neuzavretia zmluvy žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčalo v lehote určenej súdom. Tiež je nesprávny záver o tom, že nedošlo k dohode o výške úroku s následkom, že nedošlo k vzniku úverovej zmluvy. Iba prípad, že právny úkon neobsahuje všetky obligatórne náležitostí má za následok to, že zmluva nevznikne. Pritom pravidelné a náhodné zložky nie sú podstatnými zložkami právneho úkonu, preto ich absencia nebráni tomu, aby išlo o platný právny úkon. Pre úverovú zmluvu podstatnými zložkami sú zložky vyplývajúce z § 493 Obchodného zákonníka, podľa ktorého náležitosti RPMN nie sú v zmysle žiadneho zákona podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a výšku RPMN zmluvné strany nemôžu dohodnúť. S poukazom na § 2 písm. i) a § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 127/2010 Z.z. údaj o RPMN má byť určený výpočtom na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, preto nemôže ísť o údaj dohodnutý, ale predurčený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalobca neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa citovaného zákona, neurčil by tento údaj výpočtom podľa stanoveného vzorca v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“, potom by porušil uvedený zákon. Ak by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca, takto určená RPMN by nebola vypočítaná v zmysle uvedeného zákona. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016. K uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX uviedol, že z bodu 5 (návrhu) a z bodu 6 (prijatia) vyplývajú podmienky úveru. Preto záver súdu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme nie je dôvodný. Tak návrh na uzavretie zmluvy, ako aj prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa nachádza na tej istej listine. Odvolateľ rovnako napadol neprípustnosť aplikácie ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré bolo Ústavným súdom SR nálezom sp. zn. PL. ÚS/11/2016 vyhlásené za rozporné s Ústavou SR. Keďže žalobca sa v predmetnom konaní domáha nároku iba nesplatenej časti zo zmluvy, uplatnenie námietky premlčania je odporujúce dobrým mravom. Žalovaný totiž neuhradil žalobcovi žalovanú sumu predstavujúcu to, čo od žalobcu obdržal. Je nespravodlivým výkladom a použitím zákona, aby v takomto

prípade súd ex offo prihliadol na uvedené ustanovenie. Súd pri rozhodovaní má vychádzať z toho, aby ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov bola spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2, ods. 1 CSP). Navrhol preto napadnutý rozsudok zmeniť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalované nároky a zároveň si uplatnil náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacích trov konania v rozsahu 100 %.

14. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

15. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd") príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 09.05.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, a to. či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to. že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie. ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. 11.ÚS 78/05).

17. Nie je možné súhlasiť ani s tvrdením odvolá teľa. že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu. pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri uznesenie NS SR z 27.06.2011, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

18. Pokiaľ ide o posúdenie platnosti zmluvy o revolvingovom úvere, súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom závere spočívajúcom v neplatnosti zmluvy o úvere (ust. § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzavretia zmlúv v spojitosti s § 39 , § 44 ods. 1,2 Obč. zákonníka) pre nedostatok jej písomnej formy. Vychádzajúc zo všeobecných zmluvných dojednaní formulovaných, teda vymienených samotným žalovaným je nepochybné, že pre platnosť zmlúv o revolvingovom úvere z hľadiska ich formy sa v danom prípade vyžadovala písomná forma. Na formulári podpísanom žalovaným, ktorá je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, aj zmluvou o revolvingovom úvere sú v bode 3 údaje o požadovanom revolvingovom úvere, ktoré vyplnil žalovaný dňa 07.05.2014 a údaje v bode 5., označenom ako údaje o schválenom revolvingovom úvere vyplnil žalobca dňa 16.05.2014. Pre vznik zmluvy sa však vyžaduje jej podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, na ktorej sú údaje, s ktorými súhlasia obe zmluvné strany. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca ako veriteľ zmluvu podpísal dňa 16.05.2014 a dlžník - žalovaný žiadosť/zmluvu podpísal ešte dňa 07.05.2014. Žalobca tak až následne do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6), preto takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno bez akýchkoľvek pochybností považovať za riadne a platne písomne uzavretú. Obsahom zmluvy v čase, kedy zmluvu o revolvingovom úvere podpisoval žalovaný, vôbec neboli údaje o schválenom úvere, preto ani žalovaným ako dlžníkom nemohlo dôjsť k ich písomnej akceptácii. Z uvedeného je potom potrebné jednoznačne vyvodiť, že dlžník dňa 07.05.2014 podpísal iba žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, teda návrh na uzavretie zmluvy. Pri podpise zmluvy žalovaným tak nebol revolvingový úver individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsah bodu 6, teda nové doplnené údaje žalobcom nemožno, ako správne uviedol tiež súd prvej inštancie, posúdiť inak, ako nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, aby žalovaný takýto nový návrh písomne aj akceptoval. Súhlas žalobcu s revolvingovým

úverom (vyjadrený v bode 6) ako údaj o schválenom revolvingovom úvere, ktorý podpísal až dňa 16.05.2014, predstavuje len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru, lebo nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu strán sporu, t.j. účastníkov - žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a zmluvy o revolvingovom úvere.
19. Keďže nedostatok písomného prejavu vôle žalovaného byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru je z hľadiska zákona sankcionované neplatnosťou právneho úkonu, preto súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že zmluva o revolvingovom úvere, uzavreté medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2014 je v celom rozsahu neplatná.
20. V ostatnom odvolací súd odkazuje na riadne a náležité odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.
21. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, z dôvodu, že uvedené ustanovenie bolo rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. Pl. 11/2016 dňa 07.02.2018 zverejnený dňa 27.09.2018, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vyhlásil napadnutý rozsudok dňa 29.01.2018, teda ešte pred tým, než bolo uvedené ustanovenie Ústavným súdom SR vyhlásené za protiústavné. Z dôvodu právne istoty bolo nutné akceptovať rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak pri rozhodovaní aplikoval uvedené ustanovenie, ktoré v čase jeho rozhodovania bolo platným a zákonným ustanovením. Odvolací súd preto konštatuje, že ani táto námietka je nedôvodná.
22. Je však možné súhlasiť s odvolateľom, že RPMN nie je možné dohodnúť, lebo sa vypočíta podľa presných zákonných ustanovení. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.
23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám spotu neboli priznané trovy odvolacieho konania, lebo úspešnému žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli a neúspešný žalobca nemôže mať nárok na ich náhradu.
24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).